

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton Središnja Bosna / Srednjobosanski Kanton

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 K 190607 23 Kž 2

Novi Travnik, 20.02.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca: Vesna Vujica, kao predsjednica vijeća, te Lazarela Porić i Darmin Avdić, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Ivane Čorić-Žderić, u kaznenom predmetu protiv optuženika O.M., zbog kaznenog djela Teška tjelesna povreda iz članka 172. stav 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi branitelja optuženog i kantonalnog tužitelja Kantonalnog tužiteljstva Travnik, izjavljenim protiv presude Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 190607 23 K 2 od 14.07.2023. godine, na sjednici vijeća koja je bila javna i održana u prisutnosti optuženika O.M. i branitelja Bekira Ferizović, advokata iz Travnika, a u odsutnosti kantonalnog tužitelja Kantonalnog tužiteljstva Travnik dana 20.02.2024. godine donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba kantonalnog tužitelja Kantonalnog tužiteljstva iz Travnika i žalba branitelja optuženog O.M. se djelomično uvažavaju tako što se presuda Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 190607 23 K 2 od 14.07.2023. godine preinačava i sudi:

Optuženi

O.M., sin Š. i majke D. rođene M., rođen ... godine u ... u T., gdje je i nastanjen, penzioner, oženjen, otac 4 punoljetne djece, pismen, završio OŠ, vojsku služio 1978. godine u Z. u S., vodi se u vojnoj evidenciji, nije odlikovan, Bošnjak, državljanin BIH, dobrog imovnog stanja, neosuđivan

KRIV JE

Što je:

Dana 28.07.2020. godine u mjestu Meokrnje u Travniku, općina Travnik, nakon međusobne verbalne rasprave sa oštećenim R.M., i nakon što mu je oštećeni R.M. zadao udarac štapom u predjelu glave, odbijajući istovremeni protupravni napad R.M., u prekoračenju nužne obrane, u namjeri da ga tjelesno ozljedi, istom prišao i tesarskim čekićem zadao više udaraca po glavi i tijelu, iako svjestan da udarajući sa tesarskim čekićem, metalnim dužine 32 cm, oštećenog po tijelu, može istog tjelesno povrijediti što je i htio, na koji način je oštećenom nanio teške tjelesne povrede, u vidu višekomadni prelom lakatne kosti desno, prodorna povreda trbuha u regiji žličice i više lakih tjelesnih ozljeda u vidu višekratne nagnječno razderotne rane u predjelu glave, krvni podlijevi i ogrebotine kože (višekratni) u predjelu grudnog koša,

leđa i slabina obostrano, razilaženje rane prednjeg trbušnog zida, krvnih podljeva u maxilarnim sinusima obostrano

Čime je počinio kazneno djelo Teška tjelesna ozljeda iz člana 172. stav 1. u vezi sa člankom 26. stav 3. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine

Pa sud primjenom navedenih zakonskih odredbi, uz primjenu odredbi čl. 42., 43. i 49. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine optuženog Osmana Musić osuđuje na

KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 8 (osam) MJESECI

Na osnovu člana 78. stav 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine od optuženog se trajno oduzima građevinski čekić crne boje dužine oko 32 cm, kao sredstvo upotrijebljeno za učinjenje kaznenog djela.

Na osnovu člana 202. stav 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optuženi se obavezuje da naknadi troškove kaznenog postupka u iznosu od 100,00 KM koji se odnose na troškove sudskog paušala, kao i troškove na ime sudsko-medicinskog vještačenja u iznosu od 80,00 KM, a sve u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti presude.

Na osnovu čl. 212. stav 3. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine oštećeni R.M. se upućuje da imovinskopravni zahtjev može ostvarivati u parničnom postupku.

U preostalom dijelu prvostupanjska presuda ostaje neizmijenjena.

Obrazloženje

Općinski sud u Travniku presudom broj: 51 0 K 190607 23 K od 14.07.2023. godine, optuženog O.M. oglasio je krivim zbog kaznenog Teške tjelesne povrede iz članka 172. stav 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine za koje je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 4 mjeseca. Istom presudom na osnovu članka 78. stav 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine odlučeno je da se od optuženog trajno oduzima građevinski čekić crne boje dužine oko 32 cm, a na osnovu članka 202. stav 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optuženi je obavezan da naknadi troškove kaznenog postupka u iznosu od 100,00 KM koji se odnose na troškove sudskog paušala, kao i troškove na ime sudsko-medicinskog vještačenja u iznosu od 80,00 KM, a sve u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti presude. Na osnovu članka 212. stav 3. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine oštećeni R.M. je sa imovinskopravnim zahtjevom upućen na parnični postupak.

Protiv navedene presude žalbu je izjavio kantonalni tužitelj Kantonalnog tužiteljstva iz Travnika zbog odluke o kazneno pravnoj sankciji, s prijedlogom da se žalba uvaži, pobijana presuda preinači i optuženom izrekne strožija vrsta sankcije.

I optuženi O.M. uložio je žalbu na prvostupanjsku presudu. Žalbu je sačinio branitelj Bekir Ferizović, advokat iz Travnika zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke o kazni s prijedlogom da se žalba uvaži, pobijana presuda preinači tako što će se optuženom izreći uvjetna osuda jer je isti postupao u prekoračenju nužne obrane, odnosno da se ukine prvostupanjska presuda i odredi održavanje pretresa pred drugostupanjskim sudom.

Odgovor na žalbu kantonalnog tužitelja podnio je branitelj optuženog i u istom predložio da se žalba kantonalnog tužitelja odbije kao neutemeljena.

Obzirom da je branitelj optuženog advokat Bekir Ferizović iz Travnika tražio da on i optuženi budu pozvani na sjednicu vijeća, to je ista zakazana i održana dana 20.02.2024. godine na koju je pristupio optuženi u pratnji branitelja Bekira Ferizović, advokata iz Travnika, dok kantonalni tužitelj nije pristupio, pa je sukladno odredbi članka 319. stav 3. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine sjednica vijeća održana u odsutnosti uredno obaviještenog kantonalnog tužitelja. Na javnoj sjednici vijeća i branitelj i optuženi su u cijelosti ostali kod navoda iz pismeno podnesenog odgovora na žalbu.

Sud je osporenu presudu preispitao u granicama žalbenih navoda /odgovarajuća primjena odredbe čl. 321. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine/, i po službenoj dužnosti, pa je nakon ovakvog preispitivanja osporene presude odlučio kao u izreci rukovodeći se slijedećim razlozima:

Branitelj optuženog žalbu podnosi zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i u prvom dijelu iste navodi izreku i dio obrazloženja osporene presude te ističe da je nesporno utvrđeno da je oštećeni prvi prišao optuženom dok je popravljao ogradu na svojoj parceli, da je oštećeni prijetio i psovao optuženom sa drvenim štapom u ruci, da je štapom oštećeni prvi napao optuženog i zadao mu udarac. Žalbom se ukazuje da u konkretnoj situaciji prvostupanjski sud pogrešno zaključuje da nije postojao napad oštećenog na optuženog, odnosno da je u konkretnom slučaju optuženi postupao u stanju nužne obrane ili u prekoračenju granica nužne obrane.

Žalbeni navodi branitelja optuženog su dijelom osnovani. Naime iz iskaza optuženog zaista proizlazi da je oštećeni prišao njemu dok je ovaj popravljao ogradu i da ga je udario štapom u glavu što oštećeni u svom iskazu pobija. Međutim, obzirom na situaciju da drugih očevidaca događaja nije bilo, a prednji navodi su potvrđeni nalazom JU Bolnica Travnik broj: 6791/2020 od 28.07.2020. godine, iz kojeg proizlazi da je i optuženi kritične prilike zadobio oguljotine kože u predjelu šaka i podlaktica, te glave, onda se može zaključiti da su navodi optuženog tačni. Naime, povreda glave u vidu oguljotine kože je kod optuženog zaista evidentirana, iz čega se može zaključiti da su navodi optuženog da je oštećeni prvo njega udario štapom istiniti. Nadalje, i iz samog sadržaja obrazloženja osporene presude zaista proizlazi da je i prvostupanjski sud, koji nije prihvatio primjedbe obrane da se ovdje radilo o nužnoj obrani, istovremeno prihvatio napad u smislu da je oštećeni prvi nasrnuo na optuženog, jer je na strani 6 predzadnji pasus sud utvrdio da je oštećeni prvi započeo verbalnu prepirku, upućujući psovke i štapom nasrnuo na optuženog, što niže stupanjski sud nije smatrao pravno relevantnim. I prvostupanjski sud utvrđuje da je optuženi također zadobio lakše povrede što proizlazi i iz iskaza svjedoka E.K. i M.M.. Da je vidjela da oštećeni „leti“ na njenog supruga štapom, potvrdila je i

svjedokinja F.M., supruga optuženog, te u konačnom i prvostupanjski sud nalazi da je optuženi na navedeni način prvi otpočeo sukob i da oštećeni nije koristio štap nakon što je zadobio teške tjelesne povrede. Na navedeni način je i prvostupanjski sud prihvatio da je oštećeni prvi počeo sukob, da je prvi zadao udarac optuženom, a što je u konačnom i nesporno utvrđeno, pa je stoga žalba branitelja optuženog u tom dijelu i utemeljena s tim što je prvostupanjski sud, ne prihvatajući prednja utvrđenja, na navedeni način počinio povredu Kaznenog zakona, a ne pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje.

Ovaj sud imajući u vidu okolnosti pod kojima se desio konkretni događaj, nalazi da se optuženi O.M. u svom postupanju nalazio u prekoračenju granica nužne obrane.

Stoga, na osnovu u bitnom suglasnih iskaza svjedoka R.M., S.M., E.K., M.M., optuženog O.M. i F.M. kao i ostalim provedenim dokazima, a posebno nalazom i mišljenjem vještaka medicinske struke prim. dr. Hasana Muminagić, kao i prikupljenim materijalnim dokazima nesporno je utvrđeno da je oštećeni R.M. kritične prilike prišao optuženom O.M. dok je ovaj popravljao ogradu, i došao u verbalni sukob – svađu sa optuženim i pri tom mu zadao udarac štapom u predjelu glave i u istoj toj situaciji optuženi braneći se od napada oštećenog sa tesarskim čekićem kojeg je držao u rukama zadaje oštećenom više udaraca u predjelu glave i tijela.

Ovaj sud cijeni da obrambene radnje koje je poduzeo optuženi da bi napad odbio predstavljaju prekoračenje granica nužne obrane. U prvom redu zbog nesporno utvrđene činjenice da je oštećeni R.M. u ruci imao samo štap, da je oštećeni osoba starija od optuženog više od 10 godina, pa s obzirom na takav karakter napada onda je jasno da upotrijebljeni način obrane optuženog nije bio srazmjeran pa se stoga optuženi ne može vezivati na nužnu obranu iz članka 26. stav 2. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine. Naime prema odredbi članka 26. stav 2. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine nužna obrana je ona obrana koja je neophodno potrebna da učinilac od sebe ili drugog odbije istovremeni ili direktno predstojeći protupravni napad, a koja je srazmjerna napadu.

Da takva reakcija optuženog nije bila prijeko potrebna, odnosno da je bila nesrazmjerna postojećem napadu, pored navedenog, na neposredan način ukazuje i nalaz i mišljenje vještaka medicinske struke prim. dr. Hasan Muminagić. Tako iz njegovog nalaza i mišljena proizlazi da je oštećeni R.M. kritične prilike zadobio dvije teške tjelesne povrede prijelom lakatne kosti i penetrantna povreda trbušnog zida i niz lakih tjelesnih povreda. Navedene povrede su nastale po mišljenju vještaka upotrebom šiljatog ili zašiljenog čvrstog oruđa ili oružja ili predmeta koji djeluje na prednji trbušni zid. Prijelom lakatne kosti zbog kojeg je oštećeni dva puta operiran je kao dio obrambenog mehanizma a višekratno nagnječenje razderotne rane na glavi je moglo nastati ili djelovanjem nekog podesnog oruđa, predmeta, oružja ili naletom na neku tvrdu podlogu, a podljevi sa oguljotinama kože su mogli nastati naguravanjem dvije osobe, padom na tvrdu podlogu, djelovanjem nekog predmeta, oruđa na dijelove tijela.

Slijedom navedenog i po ocjeni ovog suda nije postojala srazmjernost u intenzitetu obrane optuženog sa napadom na njega, niti je postojala srazmjernost u upotrijebljenom sredstvu. Iz svega navedenog se može zaključiti da je optuženi bio svjestan da zadavanjem udaraca oštećenom sa šiljatim dijelom čekića istom može

nanijeti teške tjelesne povrede što je i htio, odnosno da je u kritično vrijeme postupao sa direktnim umišljajem i u prekoračenju granica nužne obrane. Na navedeni način je utvrđeno da su se u radnjama optuženog stekla sva bitna obilježja kaznenog djela Teške tjelesne povrede iz članka 172. stav 1. u svezi sa člankom 26. stav 3. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, a kako u izreci iste presude nije navedeno da je optuženi predmetno kazneno djelo počinio u prekoračenju nužne obrane, to je onda od strane prvostupanjskog suda došlo do povrede kaznenog zakona iz člana 313. tačka a) Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, pa je stoga ovaj sud preinačio prvostupanjsku presudu i u izreci presude činjenični opis iz optužnog akta prilagodio ovoj pravnoj kvalifikaciji na način kako to proizlazi iz izreke.

U okviru žalbenog osnova odluke o kazni branitelj optuženog je u istoj naveo da je prvostupanjski sud cijenio sve olakotne okolnosti koje predstavljaju i naročito olakotne okolnosti, pa je stoga optuženom trebalo izreći uvjetnu osudu jer je postupao u prekoračenju nužne obrane.

Kantonalni tužitelj koji je žalbu uložio zbog odluke o kaznenopravnoj sankciji u istoj navodi da je osporenom odlukom optuženom izrečena kazna ispod zakonskog minimuma, odnosno da je ista ublažena, iako se na njegovoj strani ne stiču naročito olakotne okolnosti.

Kada se prednji žalbeni navodi dovedu u vezu sa dijelom obrazloženja osporene odluke gdje se navode okolnosti koje je prvostupanjski sud cijenio prilikom odmjeravanja kazne onda se može zaključiti da je u ovom dijelu žalba kantonalnog tužitelja dijelom osnovana dok je žalba branitelja optuženog neutemeljena. Prvostupanjski sud je na strani optuženog kao olakotne cijenio niz okolnosti i to da je optuženi bio razdražen zbog ponašanja oštećenog i njegovog prethodnog napada drvenim štapom, da je događaj prijavio policiji i surađivao sa policijskim organima, da se korektno ponašao, da je izrazio kajanje supruzi i sinu oštećenog, da je osoba u starijoj životnoj dobi, porodičan, otac četvoro djece i da je do sada neosuđivan. Neke od navedenih okolnosti i nisu olakotne okolnosti, a to je korektno ponašanje optuženog, jer je to ponašanje koje se očekuje od svih učesnika u postupku, pa tako i optuženog. Porodično stanje optuženog nije olakotna okolnost iz razloga što je četvoro djece koje optuženi ima punoljetno i stoga on i ne skrbi o istima. U konkretnom slučaju nije olakotna okolnost ni to što je osoba u starijoj životnoj dobi, pogotovo u odnosu na oštećenog, pa stoga opravdano kantonalni tužitelj ističe da prednje olakotne okolnosti nemaju karakter osobito olakotnih okolnosti. Kao olakotnu okolnost ovaj sud je cijenio i da je optuženi kazneno djelo počinio u prekoračenju nužne obrane, odnosno da je i oštećeni svojim radnjama doprinio izvršenju ovog kaznenog djela. Međutim, ono što prvostupanjski sud nije cijenio kao olakotne okolnosti, a što kantonalni tužitelj opravdano ističe u žalbi, su niz povreda koje je optuženi zadao oštrim dijelom tesarskog čekića u vitalne dijelove tijela oštećenog. Naime, već jedna teška tjelesna povreda predstavlja inkriminaciju navedenog kaznenog djela, a konkretne prilike optuženi je oštećenom nanio dvije teške tjelesne povrede i još niz lakih tjelesnih povreda što značajno doprinosi količini njegove kriminalne aktivnosti i što zahtijeva da se ta količina kriminalne aktivnosti manifestira i kroz vrstu i visinu kazneno pravne sankcije. Također, ovaj sud nije našao da je do ovog prekoračenja nužne obrane došlo zbog jake razdraženosti ili straha izazvanog napadom oštećenog, iz razloga što u tijeku postupka uračunljivost optuženog nije

dovedena u pitanje niti je utvrđivana. U konačnom, kazneno djelo je počinjeno prema osobi koja je starija 12 godina od optuženog i koja je u vrijeme počinjenja kaznenog djela imala 72 godine, pa je i vještak medicinske struke naglasio da nastale povrede zbog poodmakle dobi oštećenog predstavljaju potencijalnu opasnost.

Slijedom navedenog, ovaj sud nalazi da kazna koju je optuženom prvostupanjski sud odmjerio ispod zakonom propisane kazne, nije primjerena niti adekvatna za kazneno djelo koje je optuženi počinio, a za koje je člankom 172. stav 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine propisana kazna zatvora od 6 mjeseci do 5 godina. Slijedom navedenog djelomično uvažavajući žalbene navode kantonalnog tužitelja ovaj sud nalazi da bi se sa preinačenom kaznom zatvora u trajanju od 8 mjeseci u cijelosti mogla postići svrha kažnjavanja kako prema samom počinitelju tako i prema svim budućim eventualnim počiniteljima ovakvih ili sličnih kaznenih djela.

Kod ovakvog stanja u spisu valjalo je žalbe branitelja optuženog i kantonalnog tužitelja djelomično uvažiti, osporenu presudu prvostupanjskog suda preinačiti na način kako je to učinjeno u izreci ove presude, a sve sukladno odredbi čl. 329. st. 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine.

Iz ranije navedenih razloga odlučeno je kao u izreci.

POUKA;

Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

Zapisničar
Ivana Čorić-Žderić

Predsjednica vijeća

Vesna Vujica